

Kanbei

written by Miquel Aguilar | 26 d'octubre de 2016

Els exèrcits en retirada deixen un rastre de sang i foc al seu pas. La terra cremada els serveix per desfogar-se i fer amb els civils indefensos allò que no han pogut fer al camp de batalla. Les vileses i covardies els són útils per sembrar l'odi que, esperen més o menys inconscientment, els permetrà retornar algun dia i donar-los una nova oportunitat de guerrear. A Catalunya, l'exèrcit processista es bat en retirada i aplica fil per randa la màxima dels exèrcits perdedors. Fer veure que encara pot guanyar i que la seva és una opció vàlida i realista, sembrar el caos barroerament o intentar dividir l'independentisme, mentre fa veure que en forma part, són algunes de les tècniques que utilitza. Però la seva proposta estrambòtica s'ha vist superada per la realitat. El Procés™ ha mort, però encara no ho sap. La feina dels independentistes és vetllar perquè no es converteixi en un zombi i infecti el veritable, ara sí, procés cap a la independència.

El setembre del 2017 hi haurà a Catalunya un referèndum vinculant sobre la independència del país, amb una pregunta clara i de resposta binària. No hi ha cap poder a l'estat espanyol capaç d'impedir-ho i no n'hi pot haver, tampoc, cap a Catalunya. **L'única forma de què el referèndum no se celebri en les dates previstes és la capitulació dels independentistes a tal efecte. I això no pot passar.**

Així doncs, la feina dels independentistes es pot resumir en tres grans blocs, que haurem d'assumir com a imprescindibles i treballar conjuntament: campanya per la victòria de l'opció del SI en el referèndum; realització del referèndum amb l'empareda legal i organitzativa que correspongui; fer realitat el mandat que emani del resultat del referèndum.

La campanya per la victòria de l'opció del SI en el referèndum

ha d'allunyar-se dels eslògans descafeïnats i els eufemismes enganyosos dominants en les últimes campanyes sobiranistes, més centrades a replicar les absurdes polèmiques generades pels sectors espanyolistes i aclarir els seus dubtes i contradiccions que en emfatitzar els arguments propis a favor de la independència. Ha de ser pensada per seduir, amb un discurs impecable, a aquells sectors de la societat encara indecisos i temorosos d'un projecte poc clar, i per deixar clar als independentistes convençuts que, aquesta vegada, va de debò. **Per això, el discurs independentista ha de ser guanyador, amb un to contundent i creïble. Volem fer un Estat independent, no demanar disculpes per existir.** Aquesta campanya ha començat i els partits i entitats indepes n'haurien d'estar dissenyant les principals línies d'actuació.

La realització del referèndum, el dia D, l'hora H, ha de basar-se en l'empара legal i organitzativa que correspongui a les institucions de Catalunya, amb la legitimitat democràtica del Parlament i el Govern de la Generalitat i amb suport del poble organitzat. Aquesta vegada, com ja ha passat amb anterioritat, els independentistes haurem d'estar al costat de les institucions catalanes i protegir l'expressió de la llibertat democràtica amb fermesa, organització i si cal, contundència. Les experiències amb les consultes populars iniciades a Arenys de Munt i el simulacre del 9 de novembre de 2014 ens serveixen de precedent per afinar els mecanismes i evitar els errors. D'aquest referèndum en dependrà el futur del poble de Catalunya en els pròxims anys i la implicació i actuació dels independentistes organitzats serà determinant.

I el punt més rellevant: fer realitat el mandat que emani del resultat del referèndum. Aquesta fase haurà d'incloure una declaració d'independència formal, feta pel Parlament de Catalunya i enviada a totes les cancelleries mundials, seguida d'un control efectiu del territori (CET) que hauran d'exercir les forces de seguretat catalanes. Ja ara resulta clar que en aquesta fase els independentistes organitzats haurem de donar

suport a aquestes forces de seguretat a les ordres de la Generalitat, en forma de concentracions o mobilitzacions estratègiques dirigides a fer efectiu el control de fronteres, ports, aeroports, principals vies de comunicació i centrals generadores d'energia. S'imposarà la creació d'un Cos de Voluntaris per la República Catalana, organitzats i actuant amb criteri i oportunitat, a les ordres d'un comandament mixt format per representants polítics, representants de les forces fidels a la Generalitat i representants del poble organitzat. La independència necessitarà que els independentistes passin a l'acció, d'una manera que encara no hem posat a prova. Haurem d'estar preparats per actuar contundentment, emmirallant-nos en els moviments d'alliberament nacional que, en altres llocs i moments de la història han aconseguit reeixir en el seu propòsit, de manera pacífica però ferma i tenaç. I si això significa haver d'enfrontar-nos amb l'opressor, doncs ho haurem de fer. I si això significa que ens hem de preparar per a una llarga batalla de resistència i determinació, doncs també ho haurem de fer. Tinguem-ho clar. Així es farà la independència.

Hi ha una altra qüestió, feixuga i poc agraïda, que haurem de prendre'ns amb calma. A part de les repetitives estupideses típiques dels espanyols, encara haurem d'aguantar els moviments compulsius del cadàver processista alguns mesos més, mentre intenta fer veure que és viu, fent-nos por, tractant-nos de ximpls i ignorants. Però els seus fètids efluvis, que emanaran de polítics i periodistes mediocres, porucs o comprats, han de ser ignorats o contrastats amb mesura i intel·ligència. No els podem donar vida argumentant amb ells com si tinguessin alguna cosa interessant a oferir-nos, més que la mentida i la mort. Ja queda poc. Que no ens despistin els fantasmes.